NN 118/2018 (27.12.2018.), Deklaracija Hrvatskoga sabora o položaju hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini

HRVATSKI SABOR

2331

Pozivajući se na:

– članak 10. stavak 2. Ustava Republike Hrvatske u kojem je navedeno da se

»dijelovima hrvatskoga naroda u drugim državama jamči osobita skrb i zaštita Republike Hrvatske«;

– Strategiju o odnosima Republike Hrvatske s Hrvatima izvan Republike Hrvatske;

– Zakon o odnosima Republike Hrvatske s Hrvatima izvan Republike Hrvatske;

– Strategiju nacionalne sigurnosti Republike Hrvatske;

– *Podsjećajući na* Rezoluciju Europskog parlamenta o Izvješću o napretku Bosne i Hercegovine za 2016. od 15. veljače 2017., kojom se *»poziva da se nastavi niz reformi kako bi BiH postala potpuno učinkovita, uključiva i funkcionalna država temeljena na vladavini prava, koja jamči jednakost i demokratsku zastupljenost svih konstitutivnih naroda i građana« te »poziva sve političke vođe da rade na uvođenju nužnih promjena, uključujući reformu izbornog prava, uzimajući pritom u obzir načela iznesena u ranijim rezolucijama, kao što su načela federalizma, decentralizacije i legitimnog zastupanja, kako bi se zajamčilo da se svi građani mogu kandidirati, da mogu biti izabrani i da mogu obnašati funkcije na svim političkim razinama pod jednakim uvjetima« (stavak 4.);*

Potvrđujući potporu suverenitetu, teritorijalnom integritetu i neovisnosti Bosne i Hercegovine te opredijeljenost Republike Hrvatske da sa susjednom BiH razvija dobrosusjedske odnose utemeljene na međusobnom uvažavanju te otvorenom i konstruktivnom dijalogu;

Ističući važnost suradnje u mnogim područjima, uključujući pitanja prekogranične suradnje, prometnog povezivanja, zaštite okoliša, sigurnosti i gospodarstva; potrebe razvijanja projekata za unaprjeđenje gospodarske suradnje i daljnje infrastrukturne povezanosti Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine te dodatnog unapređivanja trgovinske suradnje, kao i suradnje lokalnih jedinica vlasti;

Utvrđujući da u okviru zauzimanja za mir, stabilnost i napredak jugoistoka Europe, Republika Hrvatska, kao potpisnica Daytonskog mirovnog sporazuma, punopravna članica EU i NATO, ima interes, odgovornost i obvezu brinuti o regionalnoj sigurnosti i stabilnosti;

Imajući u vidu da Republika Hrvatska dijeli najdužu kopnenu granicu s BiH te da svaka nestabilnost u BiH može imati ozbiljne negativne implikacije za Republiku Hrvatsku:

Naglašavajući da su tri konstitutivna naroda u BiH (Bošnjaci, Hrvati i Srbi), ustavna kategorija te da se u federalnoj višenacionalnoj zajednici, što BiH nedvojbeno jest, stabilnost i napredak mogu ostvariti samo dogovorom i korištenjem mehanizama koji jačaju međusobno povjerenje uz strogo poštivanje ustavnog poretka;

Podsjećajući na Sporazum lidera bosanskohercegovačkih političkih stranaka, koje imaju većinski izborni legitimitet tri konstitutivna naroda i građana BiH, postignut 1. listopada 2013. u Bruxellesu u kojem se navodi da »metoda izbora dva člana Predsjedništva iz Federacije Bosne i Hercegovine (FBiH) treba kroz ustavne amandmane, uvažavajući presudu Suda u Strasbourgu, spriječiti nametanje rezultata izbora bilo kojem od konstitutivnih naroda ili 'Ostalima'«;

Podržavajući načelo institucionalne i stvarne jednakopravnosti konstitutivnih naroda uz puno uvažavanje prava i sloboda svih državljana BiH;

Upozoravajući da je svako narušavanje jednakopravnosti konstitutivnih naroda uvod u nestabilnost i mogući poticaj iseljavanju iz BiH, posebice pripadnika hrvatskog naroda;

Podsjećajući da je hrvatski član Predsjedništva BiH po treći put izabran većinom glasovima bošnjačkog naroda, što je posve razvidno iz broja glasova dobivenih u općinama i gradovima s izrazitom bošnjačkom većinom i što je prema sadašnjem izbornom sustavu i dalje moguće, čak i u slučaju da svi Hrvati u BiH glasuju za drugog kandidata, te je suprotno duhu Daytonskog mirovnog sporazuma;